

contrariam illis de Romano ad contradicendum eidem Fratri Joanni. Et sic fecit venire Potestas custodes cives Paduæ, & munivit Civitatem fortius solito. Hoc audito, Frater Joannes minus cautè, & cum parva militum quantitate, venit ad Civitatem Vicentiæ, cui obviavit maxima populi multitudo. Ipse autem credens habere favorem, atque constantiam populi in propria persona, cepit ire per Civitatem, petendo domos, turres, & munitiones sibi dari. Cum autem venisset ad domos filiorum quondam Domini de Zachame, illi sibi rebelles exstiterunt. Venit ad domum Communis turba, quæ sequebatur ipsum, & capta Potestate, suis Judicibus, & familia, & expoliatis & destructis libris Statutorum, & Forbannitorum Communis Vicentiæ, descenderunt de domo, Potestate & sua familia relictis expoliatis. Interim venerunt Paduani cum Ugutione Pili, & adversa parte illorum de Romano, & in ipsum Fratrem Joannem, ad Palatium Episcopatus, ubi erat, fecerunt insultum, & bello commisso, captus est Frater Joannes, & sui omnes versi sunt in fugam. Veronenses autem audito, quod captus erat Frater Joannes, extimantes, quod consilio Comitis de Sancto Bonifacio, & suæ partis illud factum fuisset, ceperunt omnes, qui venerant ad Civitatem de parte Comitis, qui fuerunt alicujus valentiæ; sed reverso Fratre Joanne, & invento, quod culpabiles non fuerant, omnes dimissi fuerunt incontinenti. Ipsi autem timore perterriti fugiunt omnes de Civitate. Ipse autem Frater Joannes regit Civitatem, sicut potest, sua Potestate ibi posita pro nihilo reputata. Obsides autem Monticulorum, & suæ partis hoc audito clam, & occultè reversi sunt ad Civitatem.

Instat nunc Comes, quod sibi reddat obsides suos, & Castra similiter. Frater autem Joannes munierat Castrum Hostiliæ per Bononenses, & Castra Comitis, & Illaxii per amicos suos Vicentinos. Castrum Calderii, & Castrum Sancti Bonifacii restituit Comiti, quamvis fuisset fictitiè factum, quasi invitis custodibus fuisset ablatum. Item obsides eidem restituit. Castrum Illaxii restituit Veronensibus; sed Castrum Hostiliæ non restituit Veronensibus: sicque dimissis Veronensibus, & Vicentinis, ivit Bononiam; & sic Ugutio Pili, Paduani consilio Fratri Jordani, & illi de Camino fregerunt pacem Fratri Joannis; sicque pro nihilo reputatum est factum Fratri Joannis. Hoc totum propterea creditur (63) accessisse, quod ambitiosè petiit Ducatum ab hominibus, contra dictum Salomonis, qui dixit: *Non petas Ducatum ab hominibus*.

Nunc guerra gravior revivixit (64) undique solito more. Dominus autem Eccelinus iterum vadit Veronam in succursum amicorum suorum, & regit Civitatem: Dominus Albericus cum magno guarnimento moratur Baxianum, & in terris suis.

Mutatur Potestas Vicentiæ; succedit illi Ardilio Advocatus de Vercellis, cujus tempore Dominus Albericus præter consilium amicorum suorum de Vicentia, fecit colloquium cum Ugutione Pili, videntibus (65) hoc magna quantitate amicorum, qui de hoc valde

(63) Mel. accidisse.

(64) Pro revixit.

(65) Pro vidente.

(66) Legunt aliqui de Caxatio: Alii de Coxatio.

A dolebant. Et tunc ipsorum amor erga ipsum Dominum Albericum valde refrigeravit. Et tunc consilio ejusdem Ugutionis conspiravit cum eodem, & Comite Guidone, & illis de Drissino, & Arzignano, & cum maxima quantitate Magnatum intus, & extra Civitatem, inter quos erat Albertus (66) de Celsano, & illi de (67) Bregantiis. Indignati sunt amici illorum de Romano valde, quorum consilio hoc factum non fuerat. Et quia conspiratio fiebat contra Usurarios, cum illis sociati sunt amici Domini Alberici, & induxerunt Potestatem ad puniendos ipsos. Qui cum citari fecisset illos, ipsi contemnendo ipsum, coadunati sunt apud Monticulum, auctore contradictionis principe existente prædicto Ugutione. Tunc venerunt Paduani, & fecerunt ipsos jurare præcepta Potestatis, & Communis Vicentiæ; sed tamen non dimiserunt Potestatem illos punire, de quo valde sunt indignati Usurarii, & eorum sequaces. Nunc regitur Civitas consilio Usurariorum, & illorum, qui sequuntur illos, per prædictum Potestatem.

Cum autem mutari debebat (68) Potestas, amici veteres Dominorum de Romano, consilio alterius partis, & omnium Usurariorum, dixerunt Domino Alberico, quod volebant ipsum eligere in Potestatem, & dare sibi dominium, & regimen Civitatis, si ipse vult Ugutionem dimittere, cum quo conspiraverat, & facere rationem de usuris secundum jura, & consuetudinem, & Statuta Vicentiæ. Qui Dominus Albericus, quamvis aliquando talibus verbis (69) amissis, & aliis, quibus promiserat: ipsi verò videntes, quod non potuerant diu resistere tantis Magnatibus, putantes se se melius defendere, conspiraverunt & ipsi contra Magnates, & Dominum Albericum, & primò corruerunt Albertum de Celsano, qui pro certa pecuniæ quantitate fregit fidem promissam, & juravit esse cum Usurariis.

Postea, cum tractaretur de eligendo Potestate, consilio Ugutionis Pili, electus fuit Frater Jordanus, qui eligeret Potestatem, affirmans ipse Ugutio, quod Frater Jordanus non eligeret Marchionem. Jam enim clandestinè & ipse fregerat fidem illis de Romano, & sinè illis veniebat ad Consilia Civitatis, dicens illis, quod melius erat, quod ipse ibi esset: & sic Frater Jordanus commisit electionem Fratri Joanni de Verzario, qui Marchionem Azonem elegit, sicut creditur, quod erat statutum cum ipso Ugutione, & cum Usurariis in detrimentum illorum de Romano (70). Et cum usque ad electionem diceret idem Ugutio, quod Marchio esse non posset, minime ipse voluit electori contradicere, sicut fecit Aldrighetus de Drissino, qui se appellavit ab illa electione: immo statim factus est amicus Marchionis præ ceteris contra Dominos de Romano: & cum Usurariis omne malum, quod potest, dictis & factis operatur adversus illos, & amicos eorum Dominorum: & sic juravit sequimentum Marchionis, aliis demissis & contemptis.

Tunc Legati venerunt Domini Papæ, qui pacem fecerunt inter Veronenses in aqua, & navibus; sed pars Comitis voluit intrare Civitatem, unde guerra nihilominus perseveravit.

(67) Bragantiis alii.

(68) Pro deberet.

(69) Fortè annuisset.

(70) Mel. Nam cum &c.